

P6_TA(2007)0413

Mot en gemensam europeisk utrikespolitik för energi

Europaparlamentets resolution av den 26 september 2007 om "Mot en gemensam europeisk utrikespolitik för energi" (2007/2000(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens grönbok med titeln ”En europeisk strategi för en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning” (KOM(2006)0105),
- med beaktande av det första mötet inom EU:s kontaktnätverk för trygg energiförsörjning (Nesco) den 10 maj 2007 i Bryssel,
- med beaktande av det gemensamma dokumentet från kommissionen och rådets generalsekreterare/höge representant (GS/HR) med titeln "En yttre politik för Europas energiintressen", som lades fram vid Europeiska rådets möte den 15–16 juni 2006,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 18 maj 2006 om förslaget till rådets beslut om Europeiska gemenskapens ingående av fördraget om en energigemenskap¹,
- med beaktande av sin resolution av den 23 mars 2006 om tryggad energiförsörjning i Europeiska unionen²,
- med beaktande av sin resolution av den 1 juni 2006 om effektivare energiutnyttjande eller hur man kan göra mer med mindre – grönbok³,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet av den 12 oktober 2006 med titeln ”Yttre aspekter på EU:s energipolitik – från principer till handling” (KOM(2006)0590),
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 2006 om en europeisk strategi för en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning – grönbok⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 16 november 2006 om en Östersjöstrategi för den nordliga dimensionen⁵, särskilt del II,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 23–24 mars 2006 om Europeiska rådets stöd för grönboken om en energipolitik för Europa och den 15-16 juni 2006 om det gemensamma dokumentet från kommissionen och GS/HR om energiförsörjningens externa aspekter,

¹ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 340.

² EUT C 292 E, 1.12.2006, s. 112.

³ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 273.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2006)0603.

⁵ EUT C 314 E, 21.12.2006, s. 330.

- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 21–22 juni 2007 om ett mandat för regeringskonferensen att utarbeta ett reformfördrag om ändring av befintliga fördrag,
- med beaktande av fördraget om upprättande av en konstitution för Europa enligt vilket energiområdet är ett område där befogenheterna delas med medlemsstaterna,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europeiska rådet och Europaparlamentet med titeln ”En energipolitik för Europa”, (KOM(2007)0001),
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2006)0726),
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 8–9 mars 2007 och Europeiska rådets handlingsplan (2007–2009) för en energipolitik för Europa (EPE),
- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet: ”Svartahavssynergien – ett nytt regionalt samarbetsinitiativ” (KOM(2007)0160),
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A6-0312/2007), och av följande skäl:
 - A. En trygg energiförsörjning måste anses som en grundläggande beståndsdel av Europeiska unionens övergripande säkerhet samt ett grundläggande element när det gäller att åstadkomma ekonomisk och social utveckling i Europa, något som dock ännu saknar fördragsenlig grund.
 - B. Till följd av att energiförsörjningen för närvarande och i allt större utsträckning är till stor del beroende av instabila och odemokratiska länder, har insatserna för att säkra en trygg energiförsörjning uteslutande på nationell nivå visat sig vara otillräckliga och inte garantera alla EU-medlemsstaters långsiktiga intressen. EU:s energipolitik gentemot omvärlden har nära anknytning till EU:s energipolitik för den inre marknaden och med tanke på regleringen av den inre marknaden och yttre aspekter finns det behov av att skapa en gemensam energipolitik som beaktar alla medlemsstaters politiska och ekonomiska intressen.
 - C. EU:s nuvarande sårbarhet och stora beroende av energi från länder med auktoritära regimer undergräver kraftigt utvecklingen av en trovärdig, effektiv och konsekvent gemensam utrikes- och säkerhetspolitik, särskilt när det gäller respekten för och främjandet av de värderingar som EU bygger på.
 - D. Principerna för EU:s inre energimarknad skulle kunna ligga till grund för en konstruktiv politik gentemot EU:s externa energipartner, under beaktande av särdragen i de berörda tredjeländerna, särskilt i syfte att stödja en hållbar energiutveckling, inbegripet utveckling av energieffektivitet och förnybara energikällor.

- E. En trygg energiförsörjning till rimliga och förutsebara priser måste garanteras på EU-nivå genom ett starkt politiskt samarbete och genom att den inre energimarknaden fullbordas genom ytterligare avreglering.
- F. Energifrågan bör inte användas som ett verktyg för att utöva politisk påtryckning på transit- och mottagarländer.
- G. Gassektorn är för tillfället mycket sårbar för externa hot. Nya former av närmare samarbete mellan gasexporterande länder håller på att utvecklas, något som kan komma att hota den europeiska energiförsörjningen.
- H. En gemensam europeisk utrikespolitik för energi, som bygger på solidaritet, diversifiering och främjande av hållbarhet, skulle skapa synergieffekter och säkerställa en trygg energiförsörjning i EU samt öka EU:s styrka och handlingskraft i utrikespolitiska frågor och trovärdighet som en global aktör.
- I. En hållbar, tillförlitlig och ekonomiskt överkomlig energiförsörjning måste tryggas. Med tanke på att de internationella olje- och gaspriserna är mycket instabila ligger det i EU-medborgarnas intresse att det skapas en sammanhållen utrikespolitik för energi inom EU.
- J. Ett nära samarbete inom området för energiförsörjning utgör en av de mest effektiva och outhärliga förtroendebyggande åtgärderna i förbindelserna mellan EU och dess grannländer.
- K. En grundval för solidaritet inom energipolitiken kan tjäna som exempel för framtida solidaritet på andra områden och på så sätt bidra till att stärka EU:s roll i dess yttre förbindelser.
- L. En tillförlitlig riskbedömning av energiförsörjningen bör ingå i en gemensam europeisk utrikespolitik för energi, och i detta sammanhang bör det nyinrättade kontaktnätverket för trygg energiförsörjning (Nesco) spela en avgörande roll. I samband med detta bör även tillräcklig övervakningskapacitet för ett förvarningssystem tillhandahållas.
- M. De gemensamma insatserna för forskning om och användning av förnybara energikällor och energieffektivitet bör intensifieras, både inom EU och i samarbete med externa partner och tredjeländer.
- 1. Europaparlamentet begär att det utvecklas en gemensam europeisk utrikespolitik för energi, vilket i hög grad skulle bidra till att garantera en trygg energiförsörjning för hela EU och samtidigt verka för hållbarhet på internationell nivå och därmed ge ett påtagligt mervärde åt insatserna på nationell nivå till förmån för EU:s medborgare.

2. Europaparlamentet anser att energipolitiken måste vara en integrerad och framträdande del av den gemensamma utrikespolitiken och att energipolitiken bör beaktas i alla utrikespolitiska sammanhang.
3. Europaparlamentet betonar att medan medlemsstaterna bör behålla sin suveräna rätt att göra strategiska val när det gäller olika energikällor, utnyttja sina energiresurser och besluta om försörjningsstrukturerna, så finns det ett behov av att utarbeta konkreta bestämmelser, som bör införlivas i fördragen, vilka leder till att det skapas en gemensam europeisk utrikespolitik för energi som omfattar försörjningstrygghet, transitering och investeringar i tryggad energiförsörjning samt till att energieffektivitet och energibesparingar liksom rena och förnybara energikällor främjas, framför allt vad avser länder vars energiförbrukning ökar snabbt.
4. Europaparlamentet efterlyser en fördragsenlig grund för energi och tryggad energiförsörjning.
5. Europaparlamentet understryker att en övergripande europeisk utrikespolitik för energi måste bidra till att Europeiska unionens värderingar och intressen främjas, tillämpas och tillvaratas samt att huvudmålen i dess utrikespolitik främjas, det vill säga att bevara freden och trygga de mänskliga rättigheterna, demokratin och rättsstatsprincipen. Parlamentet anser att EU:s beroende av importerad energi avsevärt påverkar dess förmåga till oberoende beslutsfattande inom andra politikområden.
6. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt för EU att fortsätta att vara ledande i den globala kampen för att motverka klimatförändringarna, vilka bland annat kan leda till kraftiga flyktingrörelser och säkerhetspolitiska risker, och att målen i Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar uppfylls. Parlamentet stöder därför helhjärtat de pågående försöken att skapa en multilateral ram för tiden efter 2012 i syfte att minska växthusgasutsläppen, och anser att det är nödvändigt att EU:s ansträngningar att utveckla förnybara och rena energiresurser och energisparande teknik, inbegripet uppsamling och lagring av kol, integreras i alla yttre förbindelser.
7. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av Nescos, och uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att befästa verksamheten i detta kontaktnätverk för att fullt ut utveckla dess operativa kapacitet och använda det som ett effektivt förvarningssystem vid hot mot energisäkerheten och som ett system för informationsutbyte på energiområdet.
8. Europaparlamentet förordar en stegvis metod när det gäller utarbetandet av en gemensam europeisk utrikespolitik för energi.
9. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att före utgången av 2007 utarbeta en detaljerad färdplan som leder fram till att en sådan politik skapas, med angivelse av kortsiktiga, medellånga och långsiktiga målsättningar, mål och åtgärder och med en klart fastställd tidsram för genomförandet.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en årlig framstegsrapport om genomförandet av ovan nämnda målsättningar för att parlamentet ska kunna bli mer delaktigt i övervakningen av den gemensamma europeiska utrikespolitiken för energi.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta årliga rapporter om efterlevnaden av reglerna för den inre marknaden inom energisektorn, framför allt när det

gäller insyn och hur företag i tredjeländer följer EU:s konkurrenslagstiftning, särskilt de största leverantörerna och alla deras dotterbolag. Parlamentet välkomnar den uppmaning som riktades till kommissionen av Europeiska rådet den 8–9 mars 2007 om att utvärdera hur vertikalt integrerade energiföretag från tredjeländer påverkar den inre marknaden och hur principen om ömsesidighet ska genomföras.

12. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att utländska statsägda bolag okontrollerat investerar i EU:s energisektor, framför allt i överföringsnäten för el- och gas.
13. Europaparlamentet uppmanar ordförandeskapet, kommissionen och GS/HR att skapa större samordning för att kunna visa upp en enad front i frågor om en gemensam utrikespolitik för energi. Parlamentet anser att det är nödvändigt att ge en starkare roll till kommissionen och parlamentet när det gäller utformningen av den gemensamma utrikespolitiken för energi i samband med den kommande översynen av fördragen . Efter att det nya reformfördraget trätt i kraft föreslår parlamentet att det med rådets och kommissionens godkännande utses en hög tjänsteman för utrikespolitiken för energi med ”dubbla roller”, som ska agera under överinseende av den nyinrättade stärkte höge representanten för unionen för utrikes- och säkerhetspolitik, en vice ordförande i kommissionen, och som således är förankrad både i rådet och kommissionen och som bör ansvara för samordningen av alla strategier inom den gemensamma europeiska utrikespolitiken för energi och därmed stärka EU:s möjligheter att skydda sina energisäkerhetsintressen i förhandlingarna med EU:s externa partner.
14. Europaparlamentet är övertygat om att energistadgefördraget (ECT) bör utgöra hörnstenen för den gemensamma europeiska utrikespolitiken för energi, eftersom detta fördrag är det internationella samfundets viktigaste instrument för främjande av samarbete inom energisektorn och skapar en grund för rättvis och skälig behandling, säkerställer säkerhet för investeringar och garanterar en rätt till ersättning i händelse av expropriation och/eller nationalisering. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att med eftertryck kräva att ECT tillämpas och att se till att innehållet i dess protokoll om transitering ingår i alla fördrag och avtal med samarbetspartnerna på energiområdet.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta ansträngningarna med att i EU:s grannskap och i samarbete med tredjeländer verka för en utvidgning av den inre marknadens principer och normer. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att överväga att utvidga den Europeiska energigemenskapen mellan EU och sydöstra Europa till att omfatta andra tredjeländer när så är lämpligt och att skapa nya regionala energimarknader i enlighet med denna modell, exempelvis en energigemenskap mellan Europa och Medelhavsområdet, för att på det sättet trygga försörjningen.

Principer och rekommendationer avseende åtgärder inom ramen för en gemensam europeisk utrikespolitik för energi

A. Diversifiering

16. Europaparlamentet anser, med tanke på EU:s ökande beroende av ett begränsat antal energikällor, leverantörer och transportrutter, att det är nödvändigt att stödja prioriterade initiativ som syftar till diversifiering av dessa, både geografiskt och genom utveckling av

hållbara alternativ. Särskilt bör miljövänliga och förnybara energikällor prioriteras. Försörjningstrygghet till rimliga och förutsebara priser måste vara ett överordnat mål för EU.

17. Europaparlamentet stöder prioriteringen av samtliga diversifieringsprojekt avseende energi som genomförs i dess grannskap – särskilt de projekt som syftar till att skapa nya transportkorridorer vilka leder till diversifiering av både leverantörer och rutter, såsom energikorridoren Kaspiska havet–Svarta havet – särskilt byggandet av Nabuccoledningen, infrastruktur för flytande naturgas, sammankoppling av elnät, fullbordandet av EU–Medelhavsområdets infrastrukturringar för el och gas samt förverkligandet av nya projekt för oljeinfrastruktur av europeiskt intresse såsom Odessa-Gdansk-projektet och Constanta-Trieste-projektet som högprioriterade projekt av europeiskt intresse.
18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att utse en särskild EU-samordnare för prioriterade projekt som är av europeiskt intresse i enlighet med vad som fastställs i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i mars 2007, särskilt Nabuccoprojektet och högspänningsledningen mellan Tyskland, Polen och Litauen.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föra en aktiv politik på högsta nivå för att gemenskapen ska kunna diversifiera sina naturgastillgångar. Parlamentet förväntar sig att allt samarbete mellan gasexporterande länder sker på en öppen, transparent och konkurrensinriktad marknad. Inrättandet av en ”gasvariant” av OPEC skulle dock motverka detta syfte.
20. Europaparlamentet konstaterar att man bör gå från ord till handling och inleda anbudsförfaranden för konkreta prioriterade projekt, och uppmanar den särskilde höge tjänstemannen för utrikespolitiken för energi, då denne utsetts, att även ansvara för samordningen av åtagandena för att utveckla extern energiinfrastruktur (till exempel Nabucco- och Odessa-Gdansk-projekten). Parlamentet uppmanar samtidigt kommissionen, ordförandeskapet och SG/HR att under tiden och i samarbete med EU:s samordnare stärka åtagandet för att utveckla extern energiinfrastruktur.
21. Europaparlamentet anser att förverkligandet av energidiversifieringsprojekten bör vara en av de prioriterade frågorna i den förstärkta europeiska grannskapspolitiken (ENP), och efterlyser ökat stöd till förbättringen av investeringsklimatet och regelverket, på grundval av energistadgefördragets principer, inom energisektorerna i producentländerna och transitländerna.
22. Europaparlamentet uppmanar till ett erkännande av att olika medlemsstater befinner sig i olika situationer när det gäller kombination av energikällor, importberoende och infrastruktur, och stöder alla ansträngningar som syftar till att undanröja medlemsstaternas nuvarande beroende av dominanta leverantörer, begränsningar i infrastruktur, koldioxidintensiva energikällor samt energiimport från länder som systematiskt strider mot FN-stadgans bokstav och anda.
23. Europaparlamentet stöder alla ansträngningar som syftar till att skapa nya finansieringskällor för alla viktiga projekt, inbegripet särskilda lån från Europeiska investeringsbanken (EIB), samt öronmärkning av särskilda budgetposter i EU:s budget för detta ändamål, förutsatt att de inte undergräver säkerheten i någon medlemsstat.

24. Europaparlamentet efterlyser bättre samarbete med EIB och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), i syfte att utnyttja finansiella instrument för att stödja prioriterade projekt.
25. Europaparlamentet anser att ett eventuellt beroende av importerade biobränslen är lika oroväckande som ett beroende av importerad olja eller gas. Parlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med EU:s partner utveckla ett världsomfattande certifieringssystem som kan säkerställa att biobränslen produceras och används hållbart, utan att hota den biologiska mångfalden, och utarbeta normer för odling och förädling av biobränslen, liksom normer för den övergripande livscykelbalansen i fråga om växthusgaser.
26. Europaparlamentet anser att det är av avgörande betydelse att EU i samband med incitament för biobränsle eller biomassa i EU förvissar sig om att detta inte hotar den globala livsmedelsförsörjningen, inte leder till ökat tryck på naturskogar eller expansion av monokulturer eller odlingar av exotiska arter, eller förvärrade klimatförändringar genom skövling av tropiska skogar.

B. Enighet när det gäller att försvara EU:s intressen

27. Europaparlamentet anser att det är oundgängligt att EU utvecklar en långsiktig strategi och ram för att skapa en gemensam utrikespolitik för energi, i syfte att anta en fast ståndpunkt i dialogen med de största leverantörländerna och öka förmågan att gå ut med ett enhetligt budskap i diskussionerna på EU-, medlemsstats- och näringslivsnivå. På så vis skapar man en plattform för solidaritet på andra politikområden och för en starkare extern roll för unionen.
28. På kort sikt uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att hålla varandra och kommissionen informerade samt att samråda med varandra och med kommissionen om strategiska beslut som rör viktigare bilaterala avtal med tredjeländer om energiprojekt, som skulle kunna påverka andra medlemsstats och hela EU:s intressen. Detsamma bör gälla för alla utrikespolitiska frågor av gemensamt intresse. När det gäller bilaterala avtal som har ingåtts i strid med övriga medlemsstats eller EU:s intressen uppmanar parlamentet medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, att i enlighet med solidaritetsprincipen arbeta tillsammans för att nå en överenskommelse som ser till att neutralisera eventuella negativa effekter, särskilt vad gäller miljöpåverkan.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att en fullständig miljökonsekvensutredning utförs innan man beviljar stora infrastrukturinvesteringar, och uppmanar dem särskilt med kraft att överväga vilket hot som den planerade nordeuropeiska gasledningen (Nord Stream) innebär mot ekosystem och människoliv, eftersom det ligger vapen och ammunition dumpade på botten av Östersjön just där denna gasledning är tänkt att gå. Parlamentet påpekar att i händelse av en allvarlig miljöolycka bör det ekonomiska ansvaret ligga på de inblandade parterna.
30. Europaparlamentet anser att kommissionen på medellång sikt bör ges institutionell behörighet att förhandla om EU:s ramavtal med tredjeländer om energiförsörjning.

C. Solidaritet i krissituationer

31. Med tanke på att solidaritet och en trygg energiförsörjning är nödvändiga för att den inre marknaden ska fungera väl, inbegripet lika tillgång till energi för alla ekonomiska operatörer, uppmanar Europaparlamentet rådet och medlemsstaterna att skapa en solidaritetsmekanism, i den anda av solidaritet mellan medlemsstaterna som avses i det nya reformfördrag som Europeiska rådet enades om vid sitt möte i juni 2007. Detta skulle göra det möjligt för EU att handla effektivt, snabbt och enhetligt i krissituationer förorsakade av antingen försörjningsavbrott, skador på viktig infrastruktur eller andra händelser.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja införandet av den så kallade klausulen om trygg energiförsörjning i handels-, associerings-, partnerskaps- och samarbetsavtal med producent- och transitländer, i vilken det skulle fastställas en uppförandekod och uttryckligen anges vilka åtgärder som ska vidtas i händelse av att en av parterna avbryter försörjningen eller ensidigt ändrar villkoren i ett avtal eller försörjningsvillkoren.
33. Europaparlamentet stöder upprättandet av en effektiv mekanism, som inbegriper Nescos, med vars hjälp man kan reagera i händelse av försörjningsavbrott och som omfattar åtgärder för effektiv användning av varningssystem och uppbyggnad av en EU-övergripande infrastruktur för hantering av energikriser, särskilt när det gäller gas och elektricitet, vilken skulle kunna användas för att bistå medlemsstater i nöd med beaktande av de geologiska och geografiska förhållandena i dessa medlemsstater, särskilt när det gäller lagringskapacitet och närhet till energikällor.

D. Förstärkt samarbete med stora producent-, transit- och förbrukningsländer

34. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att fortsatt engagera sig aktivt i en nära dialog inom EU och med alla stora producent-, transit- och konsumentländer och särskilt att stärka relationerna på energiområdet med Algeriet, Egypten och andra producentländer i Mashriq/Maghreb-området. Parlamentet uppmanar dessa länder att fullgöra sina internationella åtaganden och följa internationell rätt.
35. Europaparlamentet stöder alla åtgärder som syftar till att främja öppenhet, rättsstatsprincipen och förbättrat styre inom energisektorn genom energipartnerskap med tredjeländer, i syfte att skapa ömsesidigt förmånliga, öppna, transparenta, icke-diskriminerande och stabila rättsliga förhållanden för tillgång till resurser närmare källan och för energiinvesteringar och handel, vilka bör bygga på principen om ömsesidighet, rättvis och öppen konkurrens och som säkerställer att inkomster från energihandel inte missbrukas och avleds för att finansiera terrorism.
36. Europaparlamentet betonar behovet av att ingå forsknings- och utvecklingspartnerskap med stora förbruknings- och transitländer utanför EU, i syfte att tackla den utmaning som den globala uppvärmningen innebär och utveckla alternativa och förnybara energikällor. Parlamentet understryker att samarbetet på energiområdet med sådana tredjeländer, inbegripet Förenta staterna, bör genomföras särskilt med avseende på energieffektiv teknik och främjandet av produktion och användning av kraftvärme utgående från förnybara energikällor samt hållbar produktion och användning av biomassa.

37. Europaparlamentet uppmanar EU att skapa en dialog med utvecklingsländerna om energifrågor i syfte att påskynda decentraliseringen av förnybara energiformer, tillgången till energi och hållbarhet liksom energiinfrastruktur av gemensamt intresse.
38. Europaparlamentet understryker särskilt hur viktigt det är att intensifiera energidialogen med Förenta staterna och andra viktiga energipartner som delar EU:s värderingar. Parlamentet uppmanar gemenskapens institutioner att sträva efter att inrätta ett partnerskap för trygg energiförsörjning med Förenta staterna.
39. Europaparlamentet kräver att även europeiska länder som inte är EU-medlemmar, exempelvis Norge, som är världens tredje största oljeexportör, aktivt involveras i en gemensam europeisk utrikespolitik för energi.
40. Europaparlamentet efterlyser en sammanhängande energipolitik för samtliga utrikespolitiska områden, exempelvis den nordiska dimensionen, samverkan i området kring Svarta havet och Europa-Medelhavspartnerskapet.
41. Europaparlamentet stöder kommissionens initiativ för att utveckla en närmare dialog om energifrågor med länderna i södra Kaukasus, den kaspiska och den centralasiatiska regionen samt Medelhavsområdet och Mellanöstern. Parlamentet välkomnar EU:s initiativ till att tillämpa ett tillvägagångssätt baserat på "kritisk och konstruktiv dialog" gentemot länderna i regionen, vilket balanserar EU:s intresse av att diversifiera sin olje- och gasförsörjning och målet att uppnå politiska reformer i dessa länder.
42. Europaparlamentet begär att befintliga mekanismer utvecklas och att nya mekanismer skapas, inom ramen för ENP och samverkan i området kring Svarta havet, för att få till stånd ett djupare samarbete med transitländerna – Ukraina, Vitryssland, Moldavien, länderna i södra Kaukasus samt Mashriq- och Maghrebländerna – i syfte att skapa större insyn i hur marknaden fungerar och stabilitet i försörjning och transitering.
43. Europaparlamentet understryker Turkiets viktiga roll som knutpunkt för distribution av gasleveranser till EU och förväntar sig att Turkiet samarbetar fullt ut med EU för att underlätta transiteringen.
44. Europaparlamentet uppmuntrar Turkiet att gå med som fullvärdig medlem i Europeiska energigemenskapen, som idag även omfattar länderna i sydöstra Europa, och erbjuder ett strukturerat regelverk för att fördjupa det regionala energisamarbetet och därmed ytterligare säkra energiförsörjningen och stärka basen för investeringar. Parlamentet stöder Ukrainas, Norges och Moldaviens ansökningar om medlemskap i Europeiska energigemenskapen.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Nesco att utveckla verktyg och mekanismer med vars hjälp grannsamarbetet kan förbättras när det gäller att analysera och övervaka situationen i transitområden, och därmed öka EU:s förmåga att förebygga krissituationer och reagera effektivare och snabbare om en kris skulle uppstå.
46. Europaparlamentet understryker att EU:s energipartnerskap med Ryssland är viktigt, men påpekar samtidigt att Ryssland fortfarande är nästan helt beroende av EU-marknaden och av enskilda, storskaliga europeiska kunder för sin energiexport. EU uppmanas med kraft

att i samband med energidiskussionerna mellan EU och Ryssland understryka det ömsesidiga beroendeförhållandet. Parlamentet uppmärksammar att energipartnerskapet mellan EU och Ryssland enbart kan grundas på principen om icke-diskriminering och rättvis behandling samt lika villkor för marknadstillträde.

47. Europaparlamentet påpekar att Ryssland redan binds av energistadgefördraget i enlighet med artikel 45 i detta fördrag¹. Parlamentet är övertygat om att förutom att Ryssland måste ratificera energistadgefördraget, EU bör förhandla fram ett formellt ramdokument om energiförbindelserna med Ryssland inom ramen för det framtida partnerskaps- och samarbetsavtalet. Parlamentet anser dock att det inte finns anledning att införliva energistadgefördragets principer i det framtida partnerskaps- och samarbetsavtalet, men medger samtidigt mervärdet av sådana bestämmelser som förtydligar eller kompletterar de skyldigheter som anges i energistadgefördraget, särskilt dess protokoll om transitering.
48. Europaparlamentet betonar att om Ryssland ratificerar energistadgefördraget skulle en sådan ratificering utgöra ett tydligt och konkret bevis på Rysslands åtagande att tillhandahålla energi på ett betryggande sätt och samarbeta i energifrågor utifrån gemensamma principer och värderingar.
49. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att använda sitt inflytande för att förmå Ryssland att förbinda sig till öppna, rättvisa och transparenta marknader för energiproduktion och energiförsörjning. Parlamentet anser att EU:s stöd för en rysk anslutning till Världshandelsorganisationen (WTO) skulle påverkas positivt om Ryssland ratificerade energistadgefördraget och dess protokoll om transitering.
50. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den ineffektivitet som kännetecknar det ryska energisystemet i allmänhet, såväl i utvinnings- och transportledet som för industrin och hushållen. Detta kan få allvarliga konsekvenser för Rysslands förmåga att uppfylla sina försörjningsåtaganden. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta upp denna fråga i samband med sitt tekniska samarbete med Ryssland.
51. Europaparlamentet framhåller att principen att utveckla miljövänlig och energieffektiv teknik bör ingå i ett nytt avtal mellan EU och Ryssland. Parlamentet understryker vikten av att öka samarbetet i miljöfrågor mellan EU och Ryssland inom ramen för den nordliga dimensionen, särskilt när det gäller den arktiska regionen.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i sina diskussioner med EU:s främsta leverantörer av kolväten, kräva att europeiska företag behandlas på lika villkor som endast utgår från ekonomiska kriterier och utan att politiska faktorer tas med i beräkningen när inköspriserna ska fastställas.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om destinationsklausuler när det gäller gasförsörjning, vilka i själva verket förhindrar återexport av gas inom den inre marknaden, och uppmanar kommissionen att driva igenom ett avskaffande av alla sådana klausuler i eventuella kontrakt för naturgas på EU:s marknad, eftersom de är förbjudna enligt EG-rätten.

¹ Enligt artikel 45.1 i energistadgefördraget är de stater som har undertecknat fördraget men inte ratificerat det provisoriskt bundna av stadgan från undertecknandet till ratificeringen såvida de inte avträtt avtalet enligt artikel 45.

54. Europaparlamentet efterlyser en intensifiering av dialogen med Kina, Indien, Brasilien, andra tillväxtekonomier och utvecklingsländer, för att man ska kunna bygga upp en stabil och förutsägbar global energimarknad som bygger på rättvisa och transparenta regler och som även syftar till att främja gemensamma ansträngningar för att bekämpa den globala uppvärmningen och säkra en hållbar utveckling.
55. Europaparlamentet efterlyser intensifierade förbindelser med Mellanöstern och Nordafrika inom energisektorn och understryker vikten av ett framtida energipartnerskap mellan Afrika och Europa, vars lansering är planerad till toppmötet EU-Afrika den 7-8 december 2007 i Lissabon som ett av huvudinitiativen i den gemensamma EU-Afrika strategin. Energipartnerskapet bör bidra till att stärka dialogen mellan Afrika och EU om energitillgång, energiförsörjning, ökade investeringar i energiinfrastruktur, förnybara energikällor och energieffektivitet genom att utöka utvecklingsinriktad användning av olje- och gasinkomster, främja ökad insyn och integrera klimatförändringar i energi- och utvecklingssamarbetet.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja en rättvis konkurrens på det internationella planet genom att inom WTO arbeta för särskilda regler för insyn i energimarknaden, framför allt i fråga om åtgärder som snedvrider handeln.
57. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen inom WTO utvärdera om det går att förhandla fram multilaterala avtal för särskilda energimarknader, såsom biobränslen, och att kommissionen så snart som möjligt ska rapportera till parlamentet om vad den kommit fram till.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att aktivt och bestämt motarbeta eventuella tendenser till oligopol, såsom faran för att det skapas en gaskartell.
59. Europaparlamentet uppmuntrar de medlemsstater som är medlemmar i G8 och kommissionen att utnyttja detta forum för att främja EU:s intressen på energiområdet, inbegripet då de deltar i det utvidgade G8+5-forumet som för samman ledande producenter och konsumenter.
60. Europaparlamentet betonar hur viktigt EU:s förslag till Gleneagles handlingsplan är för att stödja utvecklingen av ren teknik genom ett nytt globalt forum för systematiskt samarbete och utbyte av bästa praxis mellan de länder, regioner, storstäder och andra offentliga företag som har hög energikonsumtion.
61. Europaparlamentet stöder alla åtgärder som syftar till att stärka multilaterala tekniska initiativ, såsom det internationella partnerskapet för att minska fackling, initiativet för öppenhet i utvinningsindustrin, arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt, Internationella finansieringsbolagets ekvatorsprinciper och Inogate.
62. Europaparlamentet understryker att en gemensam europeisk utrikespolitik för energi är i sig otillräcklig och att en gemensam europeisk energipolitik måste utvecklas. I denna bör ingå en gemensam europeisk politik för forskning och utveckling på energiområdet.

63. Europaparlamentet uppmanar rådet att skapa en strategi till skydd för viktig infrastruktur i EU och dess omedelbara grannskap mot terroristhot.
64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utgående från bästa praxis i varje medlemsstat lägga fram förslag till lagstiftningsreformer, framför allt i fråga om fullständig åtskillnad av ägandet mellan energiproduktion, energiöverföring och energidistribution samt starkare oberoende myndighetstillsyn på nationell nivå, och genom bättre samordning mellan det arbete som utförs av tillsynsmyndigheter på EU-nivå främja utvecklingen av nya och förnybara energikällor samt utarbeta en tydlig ram för ökade investeringar i infrastruktur för energiöverföring.
65. Europaparlamentet understryker att om det skapas interoperabilitet mellan energinäten och ett väl samordnat europeiskt energinät kommer det att öka konkurrenskraften på el- och gasmarknaderna, stärka försörjningstryggheten och förbättra skyddet av miljön samt stärka EU:s ställning gentemot leverantörs- och transitländer.
66. Europaparlamentet understryker att föroreningar som uppstår då energiresurser – särskilt olja – utnyttjas riskerar inte bara att orsaka allvarliga och oåterkalleliga miljöskador utan även att ge upphov till allvarliga – såväl regionala som globala – säkerhetsrisker, exempelvis i Mellanöstern. Parlamentet efterlyser nya skyddsåtgärder och investeringar i lösningar för att utnyttja energiresurser på ett säkrare och mer effektivt sätt.
67. Europaparlamentet begär att man genom en offentlig informationskampanj skapar en offentlig diskussion för att öka EU-medborgarnas medvetenhet om den gemensamma europeiska utrikespolitiken för energi och om de positiva aspekterna av denna politik.

o

o o

68. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna.